

DE TOTA LA VIDA

ENCARA ES REGALEN CULLERETES, DE BATEIG I MEDALLES DE COMUNIÓ

TONI VALL

Periodista
@tonivall

No només es regala l'anell de prometatge i l'aliança de casament. També s'estilen encara les medalles de naixement, les culleretes de bateig i la medalleta o la creu de la primera comunió. Sembla mentida, oi? Doncs en un temps ple de modernitats, nous hàbits i necessitats sobrevingudes, encara hi ha lloc per als regals tradicionals. Ho saben molt bé a la joieria Roé, al carrer de Sants 41, que l'any vinent celebrarà el centenari i on estan molt contents d'acumular quatre generacions de negoci familiar.

Avui l'Emi i el Francesc Garcia Roé comanden tot sols aquest clàssic del barri de Sants, un establiment "de tota la vida" al mig d'un carrer inimitable a Barcelona, una artèria comercial bulliciosa. No han passat de llarg les franquícies de restauració i les cadenes de moda, però encara manté certes espurnes de personalitat, de caliu de barri al servei dels veïns. I la joieria Roé és un puntal del comerç de proximitat de Sants. Manté el gust pel tracte personalitzat, per la compra dels clients fidels que desitgen fer un regal especial, conservar viva la flama dels regals tradicionals o, simplement, renovar la corretja o canviar la pila del rellotge.

La botiga va néixer com a joieria Esteva i Roé a principis dels anys vint. El 1925 Joan Roé Vidal, el besavi de l'Emi i el Francesc, es queda amb tot el capital per esdevenir Joieria Joan Roé. I així, de generació en generació. Primer, als anys seixanta, amb l'avi i el tiet avi, Francesc i Joan Roé, que a més de joiers eren pessebrista i pintor, respectivament. Així, encara avui les parets estan adornades amb quadres de Joan Roé; i l'aparador acull per Nadal un pessebre del Francesc. La memòria de Can Roé perdura i es fa valdre. Anna Maria Roé, la mare, es va encarregar de la joieria als anys noranta i va ser el 2018 quan l'Emi i el Francesc en van agafar les regnes. No sense abans haver conegut a fons l'ofici des de ben joves.

"És un orgull sempre que ve un client i ens diu que el seu avi ja comprava al nostre avi", relaten. La confiança és un intangible que també passa de pares a fills, també es transmet, també queda adherida i aguanta bé el pas del temps. I com es nota? Doncs, per exemple, quan

La joieria Roé és un negoci centenari del barri de Sants que resisteix el tancament de comerços

FOTOS: CRISTINA CALDERER

un client els porta unes arracades amb pedres precioses heretades de l'àvia i ells li suggereixen convertir-la en un penjoll més modern. "Es refia de nosaltres, sap que no desapareixerà cap pedra, això és un valor molt important", recalca el Francesc. Una marca de fàbrica que injecta valor i accentua l'estima, fidelitza i puntua alt. El consell sempre és un valor interessant en una joieria. "Què puc regalar-li aquest any a la parella per Nadal?", "Com em queda aquest penjoll?", "M'agradaria regalar un brillant baratet". Disposen d'un ventall de preus prou ampli. Brillants a partir de 200 euros i arracades de plata de 4 euros fins a 100. "Acostumem a preguntar de quin pressupost disposa el client per fer el regal i llavors és un punt de partida més fàcil per poder aconsellar-lo bé". La plata i sobretot l'or encara són valors segurs.

JOIES I CRISIS

A Roé no compren or ni venen productes de segona mà. Hi entra molta gent a oferir-ne, però no forma part del negoci. Sobretot en temps de pandèmia van notar molt la necessitat de vendre de la gent. Les crisis, ja se sap, aguditzen la venda de patrimoni. Ja fa uns quants anys que han engegat la venda per internet amb unes 7.000 peces disponibles, però el seu fort és la venda en persona: "Al client de joieria li agrada veure i tocar què compra". Si el client paga en metàl·lic en lloc de targeta de crèdit se li aplica el 5% de descompte. "En lloc de regalar-ho al banc en forma de comissió, ho regalem al client!"

Hi ha modes? Les xarxes socials marquen tendència, i tant que sí. Aquella cadena, aquell anell, que llueix tant en aquell videoclip o aquell compte d'Instagram. I l'anell de casament de la infanta Cristina? Incomptables, les persones que van voler-ne comprar un d'igual. Per cert, impressiona saber la història del vidre de l'aparador. Conserva una evident esquadra que és un vestigi ple d'història. Durant la Guerra Civil va rebre un tret de bala que va rebotar al vidre –gruixudíssim, és clar– i no el va trencar. Les taules i les vitrines també són d'època, dels anys vint, preciosos testimonis del passat. Ens ensenyen també algunes peces molt antigues que guarden com a història del local. Argolles de plata per a tovallons, rellotges dels anys vint, maquinàries antigues, una polsera dissenyada pel seu avi i un rellotge per a invidents dels anys cinquanta. Són testimonis del passat, uns objectes que tenen vida i memòria.